Súd:	Okresný súd Pezinok
Spisová značka:	4C/450/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1708899801
Dátum vydania rozhodnutia:	08. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Michaela Králová
ECLI:	ECLI:SK:OSPK:2012:1708899801.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok, so sídlom v Pezinku, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Michaelou Královou v právnej veci navrhovateľky: R. O., bytom: M. XX, O. Z., zastúpená H. B. B. so sídlom: I. M. XX, Z., proti odporcovi: S. J., M..L..T.., so sídlom: Q. XX, Z., zastúpená V.. W. N., F., so sídlom: N. X, Z. Z., o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 10.000,-EUR titulom nemajetkovej ujmy a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku návrh zamieta.

Odporca je povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu č. účtu: XXXXXXXXXX/XXXX sumu vo výške 366,- EUR titulom súdneho poplatku a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 492,76 EUR a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu dňa 07.02.2003 sa navrhovateľka domáha od odporcu zaplatenia sumy vo výške 1.000.000,- Sk t.j. 33.193,92 EUR titulom nemajetkovej ujmy z dôvodu zásahu do osobnostných práv navrhovateľky a súčasne náhrady trov konania.

Svoj návrh navrhovateľka odôvodnila tým, že jej manžel O. O. v tom čase nezamestnaný sa na základe inzerátu informoval na možnosť pracovnej príležitosti u odporcu, ktorý hľadal dílerov na uzatváranie zmlúv o úvere a na vyberanie splátok úveru v hotovosti od dlžníkov. Vzhľadom na to, že mu odporca sľúbil, že touto prácou má možnosť za krátku dobu získať zárobok 16.000,-Sk mesačne pozostávajúci z provízií za vybraté splátky, dňa 26.4.2001 uzavrel s odporcom dílerskú zmluvu. Nakoľko boli obaja manželia v tomto čase nezamestnaní a poberali sociálne dávky pričom mali tri maloleté deti vo veku 3,8,9 rokov, manžel navrhovateľky nemal prostriedky na začatie predmetnej činnosti. Odporca mu preto ponúkol možnosť pôžičky vo výške 5.000,-Sk, avšak s tým, že táto môže byť poskytnutá iba rodinnému príslušníkovi. V zmysle tejto ponuky odporca uzavrel s navrhovateľkou zmluvu o úvere, ktorá svojim charakterom bola totožná so zmluvami o úvere, ktoré bežne uzatváral so záujemcami v rámci obchodnej činnosti. V zmysle tejto zmluvy navrhovateľka bola povinná týždenne splácať splátky po 350,-Sk až do doby vrátenia sumy 7.700,-Sk, ktorá pozostávala z istiny 5.000,-Sk a úrokov 2.700,-Sk.

Navrhovateľka poukázala na to, že jej manžel už na začiatku uvedenej činnosti mal za to, že odporca používa u dlžníkov ktorí nie sú schopní splácať dohodnuté splátky nezákonnú metódu vymáhania dlhu, pre ktorú aj zmluvu s odporcom po krátkej dobe listom zo dňa 4.6.2001 zrušil. Navrhovateľka za uvedené obdobie zaplatila odporcovi v zmysle splátkového kalendára z poskytnutého úveru 5 splátok po 350,-Sk, t.j. 1.750,- Sk, a teda k dátumu ukončenia spolupráce manžela u odporcu jej k úhrade zostávala suma 5.590,-Sk. Poukázala nato, že jej manžel následne listom zo dňa 17.6.2001 oznámil odporcovi ďalšie námietky voči jeho postupom, dôsledkom ktorých došlo k zhoršeniu ekonomickej situácie ich rodiny a tiež neschopnosti navrhovateľky splácať dohodnuté splátky úveru. Na tieto námietky odporca reagoval listom zo dňa 22.6.2001, z ktorého vyplýva, že odporca sa nestotožnil s manželovými námietkami a trval na úhrade splátok úveru dohodnutým spôsobom s upozornením, že v opačnom prípade zaplatí navrhovateľka penále a vec postúpi súdu a exekútorovi a zváži tiež odpredaj dlhu tretej osobe.

Navrhovateľka v rámci návrhu na začatie konania uviedla, že jej rodina bola odkázaná na sociálnu podporu, v tom čase nakoľko mali celkový mesačný príjem do rodiny 9.450,-Sk mesačne a odporca manželovi nevyplatil za vykonané práce žiadnu províziu, nemali žiaden zdroj príjmov z ktorého by navrhovateľka mohla vyplácať úver získaný od odporcu.

Navrhovateľka uviedla, že okrem toho, že jej odporca zaslal poslednú výzvu pred podaním žaloby zo dna 26.7.2001 na úhradu sumy 2.100,-Sk s upozornením,

že dlh prevedie na profesionálnu firmu zaoberajúcu sa vymáhaním

dlhov, za postup ktorej nebude znášať dôsledky, ktorá mala podľa navrhovateľky za cieľ jej psychické vydieranie aj z tohto dôvodu má za to, že odporca hrubým spôsobom zasiahol do jej práva na ochranu osobnosti.

Poukázala na to, že presne nezisteného dňa v čase medzi 31.7.2001 a 3.8.2001

vylepil odporca v mieste jej bydliska v obci O. Z., najmenej tri plagáty formátu 20x14,5 cm na miesta prístupné verejnosti a to konkrétne na búdku autobusovej zastávky, na elektrický stĺp pred potravinami, na zbernú nádobu na sklo ich domu s textom: " ! ! ! UPOZORNENIE, Pán_/i/ O. R., bytom O.. Z., M. XX, , R.č. : XXXXXX/XXXX z dôvodu nesplnenia podmienok Zmluvy o úvere, ktorú ste uzatvoril/a/ ako dlžník s veriteľom -spoločnosťou S. J., M..L..T.., Vás žiadame !!! ZAPLAŤTE SVOJ DLH !!! Dňa 31.7.2001 Kontakt XXXX/XXXXXX".

Navrhovateľka má za to, že z obsahu plagátu vyplýva, že odporca do textu uviedol všetky jej základné osobné údaje, identifikujúce totožnosť jej osoby, ktoré neoprávnene a úmyselne zverejnil. Má za to, že uvedeným postupom porušil ustanovenie § 11 Občianskeho zákonníka a § 1 ods. 1 písm. b) Zák.č. 52/1998 Z.z. o ochrane osobných údajov v informačných systémoch.

Keďže dôsledkom takéhoto konania odporcu pociťovala navrhovateľka okrem ujmy na jej ľudskej dôstojnosti, na jej dobrej povesti ako i povesti celej jej rodiny v obci, aj mimo nej, aj ťažkú formu psychického vydierania, podala dna 3.8.2001 na Obvodné oddelenie Policajného zboru v M. oznámenie pre podozrenie z trestnej činnosti odporcu, konkrétne z trestného činu neoprávneného nakladania s osobnými údajmi podľa § 178 ods. 2 Trestného zákona, eventuálne ďalšej trestnej činnosti. Vec je vedená pod č.k. T.-B.-XXX/SC-T.-M.. Navrhovateľka v rámci svojho návrhu na začatie konania uviedla, že Obvodné oddelenie Policajného zboru ani po týždni neurobilo žiadne opatrenia na preverenie jej oznámenia a keďže sa medzičasom situácia zopakovala, nakoľko navrhovateľka opätovne našla tri plagáty s totožným obsahom na miestach prístupných verejnosti v obci s dátumom 13.08.2001 a to na búdke autobusovej zastávky na T. ulici, na elektrickom stĺpe pred potravinami a na opačnom konci obce v časti W. Z. na M. U., podala dňa 16.08.2001 oznámenie na odporcu aj na Okresnej prokuratúre Z. R.. v Z., kde vec zaevidovali pod č.k. B. XXXX/XX.

S prihliadnutím na doterajšie praktiky odporcu má navrhovateľka za to, odporca úmyselne porušil ustanovenie § 11 Občianskeho zákonníka a § 1 ods.l písm. b/ Zák. č. 52/1998 Z.z. o ochrane osobných údajov. Tiež vedome porušil jej základné ľudské práva garantované Ústavou SR druhý oddiel čl. 19 ods. 1,2,3. Týmto psychickým nátlakom spôsobil jej aj celej jej rodine psychickú traumu, verejné poníženie, urážku na cti a hanobenie ich dobrého mena.

Na základe uvedeného má za to, že jej návrh na začatie konania je dôvodný.

Odporca sa k návrhu a k prílohám písomne nevyjadril, pričom v konaní pred súdom uviedol, nie je preukázané, že práve odporca zasiahol do ochrany osobnosti navrhovateľky vylepením plagátov, pričom nevie kto to mohol spraviť. Pre prípad, že by z dokazovania vyplynul iný záver, má odporca za to, že nedošlo tak k intenzívnemu zásahu, ktorý by odôvodňoval priznanie nemajetkovej ujmy. Taktiež majú za to, že je vôbec otázne či vôbec došlo k zásahu do ochrany osobnosti navrhovateľky, nakoľko medzi účastníkmi je nesporná skutočnosť, že navrhovateľka bola tieto peniaze dlžná odporcovi, pričom v prospech odporcu svedčí aj rozsudok Okresného súdu a Krajského súdu.

Na základe vyššie uvedeného odporca navrhol súdu návrh na začatie konania v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi - návrhom vo veci samej, dílerskou zmluvou uzavretom medzi odporcom a O. O. zo dňa 26.04.2001, inštrukciami pre prácu s klientmi, ktorí sú v omeškaní, zmluvou o úvere uzavretom medzi navrhovateľkou a odporcom, „upozornením“, zápisnicou zo dňa 16.06.2001, uznesením o začatí trestného stíhania zo dňa 08.11.2002, uznesením Okresného riaditeľstva policajného zboru v M. zo dňa 07.01.2002, zápisnicou o podaní vysvetlenia zo dňa 29.12.2001 G. Š., zápisnicou o podaní vysvetlenia zo dňa 25.03.2002 - R.. J. L., ako aj výsluchmi svedkov a to: K. O., N. M., S. M., R.. J.N. L., ako aj ďalšími dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Z dílerskej zmluvy uzavretej medzi fy. S. J., M..L..T.. a O. O. zo dňa 26.04.2001 sa díler - manžel navrhovateľky zaviazal, že bude pre spoločnosť zariaďovať nasledovné záležitosti:

- Vyhľadávať záujemcov o uzatvorenie zmlúv o úvere, za podmienok stanovených spoločnosťou,

- Bude uzatvárať zmluvy o úvere s fyzickými osobami podľa podmienok stanovených spoločnosťou na predpísaných tlačivách v súlade s pokynmi spoločnosti

- Vyplácať finančnú hotovosť fyzickým osobám v súlade so zmluvou o úvere, ktorá bola s nimi uzatvorená, a vyberať od dlžníkov splátky úverov v hotovosti.

Z inštrukcií pre prácu s klientmi ktorí sú v omeškaní súd zistil, z bodu 1. vyplýva, že díler, ktorý uzatvoril zmluvu s klientom, a ktorý sa dostane do omeškania so splátkami, je povinný neustále vyvíjať tlak k riadnemu splácaniu úveru a poplatku, a to po celú dobu omeškania až do úplného splatenia.

Z bodu 2. vyplýva, že spoločnosť môže dílerovi pomôcť formou zvýšeného tlaku na tých klientov, u ktorých uzná toto úsilie za užitočné, využitím spolupráce so servisnou agentúrou.

Zo zmluvy o úvere uzavretou medzi S. J., M..L..T.., ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníkom zo dňa 02.05.2001 súd zistil, že odporca - S. J., M..L..T.., sa zaviazal navrhovateľke poskytnúť úver vo výške 5.000,- Sk t.j. 165,97 EUR, ktorý aj poskytol, pričom navrhovateľka ako dlžník sa súčasne zaviazala poskytnúť veriteľovi poplatok za úver a to vo výške 2.700,- Sk t.j. 89,62 EUR, a teda dlžník - navrhovateľka mal celkovo uhradiť veriteľovi čiastku vo výške 7.700,- Sk t.j. 255,59 EUR.

Z predmetnej zmluvy taktiež vyplýva, že dlžník sa zaviazal uhradiť sumu vo výške 7.700,- Sk t.j. 255,59 EUR (úver + poplatok) veriteľovi v 22 týždenných splátkach po 350,- EUR počnúc dňom 10.05.2001.

Z čl. VI predmetnej zmluvy vyplýva, že dlžník podpisom tejto zmluvy dáva súhlas k tomu, aby veriteľ zverejnil meno dlžníka (vrátane jeho ďalších osobných údajov) mimochodom aj v databáze dlžníkov za predpokladu, že dlžník bude v omeškaní so splácaním úveru viac než 4 dohodnutých splátok. Súhlas platí po celé obdobie v ktorom má dlžník nevyrovnaný finančný záväzok voči veriteľovi vyplývajúci z tejto zmluvy. Tento súhlas je neodvolateľný do doby úplného uhradenia úveru a dohodnutého poplatku podľa tejto zmluvy.

V upozorneniach predložených navrhovateľkou bol uverejnený text nasledovného znenia: " ! ! ! UPOZORNENIE, Pán_/i/ O. R., bytom O.. Z., M. XX, R.č. : XXXXXX/XXXX z dôvodu nesplnenia podmienok Zmluvy o úvere, ktorú ste uzatvoril/a/ ako dlžník s veriteľom -spoločnosťou S. J., M..L..T.., Vás žiadame !!! ZAPLAŤTE SVOJ DLH !!! Dňa 31.7.2001 Kontakt XXXX/XXXXXX".

Zo zápisnice uskutočnenej na Okresnej prokuratúre zo dňa 16.08.2001 pod č. B. XXXX/XX súd zistil, že navrhovateľka pred prokurátorkou uviedla, že dňa 03.08.2001 na Obvodnom oddelení v M. podala trestné oznámenie pre podozrenie z trestného člnu neoprávneného nakladania s osobnými údajmi, pretože je toho názoru, že k takémuto trestnému činu došlo.

Z predmetnej zápisnice ďalej vyplýva, že na Okresnú prokuratúru Z. R.. sa dostavila z toho dôvodu, že má pochybnosti či bude jej trestné oznámenie riadne preverené. Doposiaľ nebola vec pridelená žiadnemu policajtovi, o čom sa osobne informovala. K tomuto trestnému činu došlo tak, že po prvýkrát dňa 31.7.2001 sa v obci O. Z. na verejných priestranstvách a miestach vyskytli plagáty na ktorých bolo uvedené jej meno, bydlisko a rodné číslo, pričom ju vyzývali k zaplateniu dlhu. Opätovne sa plagáty s rovnakým obsahom našli na verejných miestach (autobusových zástavkách, pred potravinami) a to dňa 13.08.2001. Originály plagátov odovzdala na polícii. Má podozrenie, že takéto činnosti sa dopúšťa firma S. J. M.. L.. T.., a je toho názoru, že týmto páchajú trestnú činnosť. Ďalej chce predložili tzv. pokus o zmier, ktorý jej predložila hore uvedená firma, pretože je toho názoru, že uvedený spôsob vymáhania dlhu, nie je v súlade so zákonom a tiež existuje podozrenie z trestného činu úžerníctva (§ 253 Tr. Zákona).

K celým týmto následkom došlo tak, že jej manžel sa zamestnal ako dealer vo firme S. J., M..L..T.. na Q. U. XX, O. Z., pričom konatelia firmy vedeli, že nemá živnostenské oprávnenie na takúto činnosť napriek tomu ho manažér firmy zamestnal a ponúkol mu, že mu poskytne pôžičku na začiatok jeho živnosti, s tým, že bude pôžička registrovaná na rodinného príslušníka, teda na ňu. Keď manžel zistil, že uvedená firma nezákonným spôsobom vymáha dlhy (rozbíjala okná svojim dlžníkom), dal okamžitú výpoveď. Manžel odpracoval celý mesiac a nedostal výplatu. Splátky na jej meno riadne platila, kým bol manžel zamestnaný, ale nakoľko nie z vlastnej vlny prišiel o prácu a ich rodina je sociálne odkázaná, má tri deti, nemôže ďalej platiť splátky v uvedenej výške, preto zástupcovia tejto firmy vylepili plagáty v obci kde žije. Tento spôsob psychicky týra celú jej rodinu.

Na základe uvedeného žiada o riadne prešetrenie celej činnosti fy. S. J., M..L..T.., pretože má obavy, že ju budú naďalej psychicky a možno aj fyzicky napádať a aj jej rodinu, a súčasne ako oznamovateľka žiada, aby bola v lehote do 1 mesiaca informovaná o prijatých opatreniach.

Z uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v M. zo dňa 08.11.2002 súd zistil, že podľa § 160 ods. I Trestného poriadku bolo začaté trestné stíhanie vo veci trestného činu úžery podľa § 253 ods. 1 Trestného zákona, lebo zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že zástupca spoločnosti S. J. M..L..T.., so sídlom Z., U.. Q. Č.. XX dňa 02.05.2001 uzatvoril s p. R. O., nar. XX.XX.XXXX/XXXX, trvale bytom O. Z., U.. M. Č.. XX, finančnú pôžičku na sumu vo výške 5.000,- Sk, s tým, že za poskytnutú pôžičku mal dlžník zaplatiť čiastku vo výške 7.700,- Sk veriteľovi v 22. týždenných splátkach vo výške 350,- Sk, čím zneužívajúc tieseň p. O. si dal sľúbiť plnenie, ktorého hodnota je k hodnote vzájomného plnenia v hrubom nepomere a túto pohľadávku zástupca spoločnosti S. J. M..L..T.. uplatňoval.

Z pripojeného vyhľadávacieho spisu Obvodného oddelenia policajného zboru v M. ČVS T.-XXX/Sc-XX-M. a konkrétne zo zápisnice o podaní vysvetlenia G. Š. uskutočneného dňa 29.12.2001 súd zistil, že vtedajší konateľ spoločnosti S. J., M..L..T.., po poučení pod následkom krivej výpovede v prípravnom konaní k veci uviedol nasledovné: „ Uvedená pani si dňa 2.5.2001 od našej finančnej spoločnosti požičala sumu 5.000 Sk., pričom sa zaviazala, že bude týždenne splácať 350,- Sk., čo zo začiatku aj realizovala v počte 5 splátok , ktoré boli ukončené dňa 6.6.2001. Za požičanie uvedenej sumy si naša spoločnosť účtuje poplatok vo výške 2.700,- Sk. Úrok z omeškania je 0,5 % za každý načatý deň. Nakoľko pani O. nesplácala pravidelne splátky až do dnešného dňa vznikla našej spoločnosti dlžoba na požičanej sume vo výške 3.250,- Sk plus 2.700,- Sk, neuhradený poplatok plus percentá z omeškania vo výške 52.657,50 Sk. Uvedenú sumu si v súčasnosti vymáhame v občiansko-právnom konaní.

Čo sa týka uzavretia dílerskej zmluvy s p. O. O. r.č. XXXXXX/XXXX trvale bytom, ako p. O. uvádzam len toľko, že podpisom sa díler zaviazal k tomu, že spĺňa všetky požiadavky našou firmou stanovené

k vykonávaniu dílerskej činnosti. Teda pán O. sám svojím podpisom potvrdil, že podmienky spĺňa pre činnosť dílera a k tomu

nebol nijak nútený.

\ Pri pôžičkách do výšky 7.000,- Sk sa poskytujú na základe písomného schválenia nášho dílera a teda, zmluva s p. O. a naším zástupcom p. O. bola zrealizovaná v súlade s našimi internými pokynmi a nemali sme dôvod p. O. nedôverovať.

Vymáhanie našich pohľadávok u neplatičov výlučne realizujeme prostredníctvom

súdnej cesty a nie žiadnym násilím prostredníctvom agresívnych osôb. O brutalite v našej firme preto nič neviem.

Nakoľko si naša firma splnila všetky body voči p. O. pri uzatváraní zmluvy a jej realizácie nevidím dôvod, aby sme jej zvyšnú sumu nedoplatkov odpustili. V zmluve, ktorú p. O. podpísala, bolo uvedené, že dlžník v prípade nesplácania úveru dáva neodvolateľný súhlas k zverejňovaniu jeho osobných údajov až do úplného zaplatenia úveru. Preto boli vyvesené aj tie plagáty.

To je všetko, čo k danej veci môžem uviesť, všetko čo som vypovedal sa zakladá na pravde, čo potvrdzujem svojim podpisom.“

Z pripojeného vyhľadávacieho spisu Obvodného oddelenia policajného zboru v M. ČVS T.-XXX/Sc-XX-M. a konkrétne zo zápisnice o podaní vysvetlenia R.. J. L., uskutočneného dňa 25.03.2002 súd zistil, že po poučení pod následkom krivej výpovede v prípravnom konaní k veci uviedol nasledovné: „ ako som už uviedol, volám sa R.. L., a bývam v obci Z.. Čo sa týka fy. S. J., M..L..T.., uvádzam, že v tejto firme som bol zamestnaný ako manager pre okres B., F. M. a to v čase od 01.02.2001 do 13.11.2001 kedy som z firmy odišiel. Čo sa týka pána O., uvádzam, že tento pán pracoval vo firme S. J., M..L..T.., ako finančný poradca pre okres M. a uzatvoril s firmou dílerskú zmluvu č. X-XX-XXX dňa 26.04.2001. Dňa 02.05.200 uzavrel so svojou manželkou pani R. O. zmluvu o úvere pod č. X-XX-XXX-XXXXXX, na sumu (nečitateľné) so splatnosťou 7.700,- Sk. Po uhradení 5 splátok v hodnote (nečiteľné) prestala pani O. bez udania dôvodu úvere splácať. Pri uzatváraní zmluvy s pani O. som pristupoval ako pri bežnom klientovi, úver som schválil. K daným úrokom sa vyjadrujem nasledovne: Výšku pôžičky ako aj s navýšením t.j. pôžička 5.000,- Sk a navýšenie 2.700,- Sk, bola pani O. poučená k danému navýšeniu nemala žiadne pripomienky, a uvedený úver zobrala pri slobodnej vôli a nie v tiesni. Viď zmluva bod VIII. Čo sa týka vymáhania pohľadávok v mojej kompetencii bolo zaisťovanie údajov o dôvode nesplácania úveru. Vymáhanie úveru, ako aj ďalšie kroky riešil v plnej kompetencii riaditeľ spoločnosti p. N.. Vymáhanie násilnou formou firma S. J., M..L..T.., nepraktizovala a riešila spory podaním problematiky na súd, respektíve v prípadoch v ktorých udal klient nepravdivé údaje za účelom získania úveru trestným oznámením. Vylepovanie samolepiek „Upozornenie - zaplaťte svoj dlh“ firma realizovala po štyroch neuhradených splátkach v zmysle bodu VI. Zmluvy.

Viac nemám k veci čo dodať, čo som vypovedal sa zakladá na pravde, s obsahom zápisnice po jej prečítaní súhlasím, nežiadam jej doplnenie ani opravu, čo potvrdzujem svojim podpisom.“

Z výsluchu svedka R.. J. L., v konaní pred súdom súd zistil, že svedok v uvedenej spoločnosti S. J., M..L..T.. pracoval cca 10 mes. r. 2001.

Svedok v konaní pred súdom uviedol, pracovný pomer bol ukončený zo strany firmy, avšak bolo to z dôvodu neplnenia požadovaných rabatov, ktoré boli stanovené, pričom svedok pánovi Š. uviedol, že má novú prácu lepšie platenú. Druhý deň po ukončení nastúpil na nové miesto.

Na otázku súdu či má vedomosť o tom, že firma S. J., M..L..T.. respektíve jej zamestnanci lepili plagáty tak, ako sú uvedené v spise čl. 20 respektíve tohto druhu, svedok uviedol, že nemá o tom vedomosť, on pracoval ako manager pre pobočku B. F. M., nerobil zmluvy s klientmi, robil vyúčtovania obchodných zástupcov.

Na otázku súdu, či niekedy videl takéto upozornenie, svedok uviedol, že nie, nikdy takého upozornenie nevidel.

Na otázku právneho zástupcu navrhovateľky, či si svedok pamätá list inštrukciu pre prácu s klientmi, svedok uviedol, že bolo niečo také, avšak nevie, čo bolo uvedené v texte. Bývali na túto tému aj školenia.

Na otázku právneho zástupcu navrhovateľky, či vie vysvetliť, že v inštrukcii sa uvádza že v prípade potreby obchodný zástupca môže zvýšiť tlak na klienta, resp. čo to znamená, svedok uviedol, že on toto netvoril, každý obchodný zástupca mal zoznam klientov, ktorí neplatili, pričom tento mal aj on. Navštevovali jednotlivých klientov za týmto účelom aj v domácnosti, ale to boli výnimky aby si overili, či obchodný zástupca jednal v súlade so zmluvou a aby sa zistili, či neposkytol peniaze napríklad bezdomovcovi.

Na otázku právneho zástupcu navrhovateľky, či bol bezprostredne nadriadený dílerom a obchodným zástupcom v okrese B. F. M., svedok uviedol, že áno.

Na otázku právneho zástupcu navrhovateľky, kto sa zaoberal, respektíve aká firma sa zaoberala týmito ľuďmi čo nesplácali pohľadávky už po preverení svedkom, svedok uviedol, predpokladá, že to bola firma S. J., M..L..T.., nakoľko podklady dávali firme S. J., M..L..T.., ktorá mala nejaké právne oddelenie, pričom on nevie, ako ďalej postupovali.

Na otázku právneho zástupcu navrhovateľky, či sa stretol niekedy s ľuďmi ktorí realizovali vymáhanie pohľadávok pre firmu S. J., M..L..T.., svedok uviedol, že on sa s nikým takým nestretol, a stretol sa iba s p. Š., Q.B. F. R.. M..

Na otázku právneho zástupcu navrhovateľky, či nepozná ľudí, ktorí mali vymáhať pohľadávky, nakoľko v zmluve je to tak uvedené, svedok uviedol, že nie, nepozná.

Z výsluchu svedkyne K. O. (svokry navrhovateľky) súd zistil, že uvedené „upozornenie“ si pamätá, nakoľko toto bolo vylepené na zbernej nádobe na fľaše, bolo to skoro ráno, pričom večer predtým to tam nebolo. Išla z tohto dôvodu za navrhovateľkou, pýtala sa jej prečo to tam je, a taktiež na ňu aj nakričala. Volali jej aj iní ľudia z dediny, že toto videli aj v iných častiach obce. Poslala nevestu - navrhovateľku sa na to pozrieť. Svedkyňa uviedla, že nikdy sa nikomu inému nič takého nestalo. Svedkyňa v konaní pred súdom uviedla, že uvedené sa zopakovalo asi 2x pričom ona toto videla iba 1x. Svedkyňa ďalej uviedla, že toto bolo aj na viacerých miestach a to pred potravinami, na elektrickom stĺpe, a na zastávke, pričom nevidela nikoho konkrétneho, kto to tam umiestnil.

Z výsluchu svedkyne S. M. (známej navrhovateľky) súd zistil, že uvedené „upozornenie“ videla svedkyňa v obci O. Z., a bolo to pred obchodom a na elektrickom stĺpe. Svedkyňa uviedla, že nevidela nikoho konkrétneho kto to tam dával. O uvedenom si pomyslela, že to je zásah do osobných údajov navrhovateľky, a že sa niekto blázni, keď jej chce robiť zle, nakoľko to bolo medzi 10.00 hod a 11.00 hod doobeda. Svedkyňa uviedla, že ľudia sa jej pýtali, či to je R. nevesta, a ona povedala, že áno, nakoľko v obci sú len oni O..

Z výsluchu svedkyne R.. N. M., súd zistil, že pozná navrhovateľku iba z toho dôvodu, že ich deti spolu chodili do triedy v škole. Svedkyňa uviedla, že ona konkrétne uvedené „upozornenie“ nevidela v obci, ale ukázala jej ho navrhovateľka, po tom ako uvedený papier strhla. Svedkyňa uviedla, že v nej to vyvolalo negatívny dojem, nakoľko na uvedenom papieri bolo zverejnené rodné číslo navrhovateľky a všetky údaje, a má za to, že uvedené kľudne mohol niekto zneužiť.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že nebohý manžel navrhovateľky uzavrel dňa 26.04.2001s odporcom dílerskú zmluvu. Následne dňa 02.05.2001 uzavrel odporca prostredníctvom neb. manžela navrhovateľky - O. O. zmluvu o úvere s navrhovateľkou. V zmysle uvedenej zmluvy došlo zo strany odporcu k poskytnutiu pôžičky v prospech navrhovateľky vo výške 5.000,- Sk t.j. 165,97 EUR, pričom v rámci uvedenej zmluvy bol určený poplatok za poskytnutie pôžičky vo výške 2.700,- Sk t.j.

89,62 EUR, a spolu mala navrhovateľka odporcovi vrátiť sumu vo výške 7.700,- Sk t.j. 255,59 EUR a to v 22 týždenných splátkach vo výške 350,- Sk t.j. 11,62 EUR počnúc dňom 10.05.2001.

V čl V uvedenej zmluvy úvere je uvedené, že v prípade omeškania so splácaním úveru zo strany dlžníka veriteľ je oprávnený požadovať úrok z omeškania vo výške 0,5% z dlžnej sumy za každý aj začatý deň omeškania.

Z čl. VI predmetnej zmluvy súd zistil, že dlžník podpisom tejto zmluvy dáva súhlas k tomu, aby veriteľ zverejnil meno dlžníka (vrátane jeho ďalších osobných údajov) mimochodom aj v databáze dlžníkov za predpokladu, že dlžník bude v omeškaní so splácaním úveru viac než 4 dohodnutých splátok. Súhlas platí po celé obdobie v ktorom má dlžník nevyrovnaný finančný záväzok voči veriteľovi vyplývajúci z tejto zmluvy. Tento súhlas je neodvolateľný do doby úplného uhradenia úveru a dohodnutého poplatku podľa tejto zmluvy.

Vykonaným dokazovaním mal súd ďalej za preukázané a medzi účastníkmi za nesporné, že navrhovateľka uhradila 5 splátok po 350,-Sk, t.j. 1.750,- Sk. Navrhovateľke teda zostávala k úhrade suma 5.590,-Sk t.j. 185,55 EUR. Medzi účastníkmi bolo taktiež nesporné, že manžel navrhovateľky zmluvu s odporcom po krátkej dobe listom zo dňa 4.6.2001 zrušil.

Následne došlo v obci O. Z. k vylepovaniu plagátov so znením: „! ! ! UPOZORNENIE, Pán_/i/ O. R., bytom O.. Z., M. XX, R.č. : XXXXXX/XXXX z dôvodu nesplnenia podmienok Zmluvy o úvere, ktorú ste uzatvoril/a/ ako dlžník s veriteľom -spoločnosťou S. J., M..L..T.., Vás žiadame !!! ZAPLAŤTE SVOJ DLH !!! Dňa 31.7.2001 Kontakt XXXX/XXXXXX".

Uvedené upozornenia boli umiestnené na búdke autobusovej zastávky, na elektrickom stĺpe pred potravinami a na opačnom konci obce v časti O. Z. na M. U..

Medzi účastníkmi zostalo sporné, či zo strany odporcu respektíve jeho zástupcu došlo k vyveseniu uvedených plagátov v obci O. Z.. Odporca má za to, že v konaní nebolo preukázané, že uvedené plagáty realizoval práve zástupca fy. S. J., M..L..T.., a preto tu vyvstáva otázka pasívnej vecnej legitimácie.

V prípade, že by súd ustálil otázku pasívnej vecnej legitimácie medzi účastníkmi zostala sporná aj primeranosť respektíve neprimeranosť zásahu do osobnostných práv navrhovateľky, nakoľko uvedené informácie o navrhovateľke boli pravdivé.

Na pojednávaní konanom dňa 08.03.2012 súd uznesením zamietol návrh právneho zástupcu odporcu na vykonanie dôkazu - výsluchom svedka a to vtedajšieho konateľa p. G. Š. a opätovne výsluch svedka p. R.. J. L.. Z ústavného princípu nezávislosti súdu vyplýva aj zásada voľného hodnotenia dôkazov, ktorá je expressis verbis vyjadrená v ust. § 132 O.s.p.a odôvodňuje postup súdu predpokladaný v § 120 ods. 1O.s.p. Pokiaľ je súd povinný podľa čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a podľa § 18 O.s.p. dbať na rovné postavenie účastníkov, potom z toho vyplýva povinnosť zaistiť im rovnaké t.j. rovnocenné možnosti k uplatneniu ich práv, ale neznamená to povinnosť súdu vyhovieť všetkým dôkazným návrhom účastníka. Rozhodnutie o rozsahu dokazovania spadá výlučne do kompetencie všeobecného súdu. Súd mal v uvedenej veci za to, že pán L., bol v tomto konaní vypočutý ako svedok, pričom následné zistenie, že pred orgánmi činnými v trestnom konaní vypovedal inak ako v konaní pred súdom nemusí byť dôvodom na jeho opätovné vypočutie. V danom prípade svedok vypovedal pod prísahou s poučením o následkoch krivej výpovede, pričom jeho výpoveď súd vzhľadom ku všetkým okolnostiam vyhodnotil.

Pokiaľ ide o výsluch svedka p. G. Š., súd v danej veci poukazuje na skutočnosť, že v tomto konaní bol G. Š. ako svedok predvolaný 4x, pričom ani na jedno súdne pojednávanie sa nedostavil. V predmetnej veci mal súd k dispozícii výsluch p. Š. pred orgánmi činnými v trestnom konaní, ktorým oboznámil účastníkov prečítaním na pojednávaní, pričom uvedený výsluch súvisel priamo s vylepovaním daných plagátov, a preto súd ďalší výsluch svedka p. Š. na konanie s odstupom 11 rokov považoval za nadbytočný a predlžujúci súdne konanie trvajúce od roku 2003. Súd mal v uvedenom prípade dostatočným spôsobom zistený skutkový stav a preukázané všetky skutočnosti potrebné na rozhodnutie vo veci. Na základe vyššie uvedeného súd návrhy na vykonanie uvedených dôkazov považoval za nadbytočné, predlžujúce súdne konanie, a preto návrhy na doplnenie dokazovania uznesením zamietol.

Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu (§120 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľka vo svojom návrhu bola povinná v zmysle ust. § 79 ods. 1 O.s.p. pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovoláva a ďalej prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opísaním potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle ust. § 101 ods. 1 O.s.p. Odporcovi bolo uložené sa k veci písomne vyjadriť, uviesť vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a označiť dôkazy na preukázania svojich tvrdení, respektíve na spochybnenie v návrhu uvádzaných skutočností, pripojiť zároveň k vyjadreniu listiny, na ktoré sa odvoláva.

Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Predpokladom úspešného uplatňovania práva na ochranu osobnosti je jednak to, že došlo k neoprávnenému zásahu a jednak to, že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených ustanoveniami § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Obe tieto náležitosti musia byť splnené, aby vznikol právny vzťah, ktorého obsahom je právo domáhať sa ochrany podľa ust. § 11 Občianskeho zákonníka a povinnosť súdom uložené sankcie znášať. Na úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti sa nevyžaduje vyvolanie následkov, ale stačí, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je také konanie, ktoré zasahuje do práv chránených ust. § 11 Občianskeho zákonníka a je v rozpore s právami a povinnosťami pôvodcu zásahu, stanovenými právnym poriadkom. Neoprávneným zásahom je v zásade každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie, ktoré zasahuje do práv chránených ust. §11 Občianskeho zákonníka. Bez významu je skutočnosť, či pôvodca zásahu si bol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia alebo neopodstatnenosti vzneseného obvinenia alebo šlo iba o nedbanlivostné prevzatie poznatkov a ich rozširovanie. Možno uzavrieť, že neoprávneným zásahom je teda konanie, ktoré svojim obsahom, formou a cieľom sa dotýka práv chránených ust. § 11 Občianskeho zákonníka a je objektívne spôsobilé tieto chránené práva narušiť, prípadne ohroziť.

V prvom rade sa súd zaoberal otázkou pasívnej vecnej legitimácie, nakoľko aj samotný odporca túto namietol, a súd zisťoval, či za uvedený zásah zodpovedá odporca.

Súd má za to, že pokiaľ uvedené konanie bolo realizované zamestnancom respektíve osobou, ktorá je v určitom vzťahu k odporcovi je potrebné sa domáhať svojho nároku voči právnickej osobe - odporcovi a to z dôvodu, že uvedená činnosť bola vykonaná v prospech odporcu, respektíve na jeho príkaz, nakoľko z výpovede vtedajšieho konateľa spoločnosti p. G. Š. ako aj z výpovede managera p. J. L. v trestnom konaní vyplýva, že k uvedenému vyveseniu plagátov „došlo“ z dôvodu, že navrhovateľka poskytla odporcovi súhlas so zverejnením jej osobných údajov. Čiže uvedené vyvesenie plagátov vypočuté osoby nepopreli, práve naopak odôvodnili ich konania s odvolaním sa na zmluvu o úvere uzavretú medzi navrhovateľkou a odporcom.

Zo zápisnice o podaní vysvetlenia R.. J. L., managera spoločnosti S. J., M..L..T.., uskutočneného orgánmi činnými v trestnom konaní dňa 25.03.2002 súd zistil, že v rámci výsluchu v trestnom - prípravnom konaní tento uviedol, že vylepovanie samolepiek „Upozornenie - zaplaťte svoj dlh“ firma realizovala po štyroch neuhradených splátkach v zmysle bodu VI. Zmluvy.

Zo zápisnice o podaní vysvetlenia G. Š. uskutočneného orgánmi činnými v trestnom konaní dňa 29.12.2001 súd zistil, že vtedajší konateľ spoločnosti S. J., M..L..T.., v rámci výsluchu v trestnom - prípravnom konaní uviedol, že v zmluve, ktorú p. O. podpísala, bolo uvedené, že dlžník v prípade nesplácania úveru dáva neodvolateľný súhlas k zverejňovaniu jeho osobných údajov až do úplného zaplatenia úveru. Preto boli vyvesené aj tie plagáty.

Je pravdou, že uvedené výpovede tak G. Š. ako aj R.. J. L., súd vyhodnotil síce ako listinné dôkazy, pričom uvedené dôkazy vykonal prečítam, avšak súd má za to, že uvedené dôkazy (výsluchy jednotlivých osôb) boli vykonané bezprostredne po vylepení sporných plagátov, a to z dôvodu podaného trestného oznámenia zo strany navrhovateľky a teda aj z dôvodu následného začatia trestného konania Okresného riaditeľstva policajného zboru v M.. Preto súd k výpovedi svedka R.. J. L., ktorý v konaní pred súdom tvrdil, že nikdy takéto upozornenie nevidel, neprihliadol a vyhodnotil jeho výpoveď v konaní pred súdom ako účelovú.

Na základe vyššie uvedeného súd ustálil pasívnu vecnú legitimáciu odporcu, nakoľko má za to, že uvedené plagáty boli vylepené fy. S. J., M..L..T.., respektíve osobou vykonávajúcou činnosť v prospech odporcu.

Súd posudzoval predmetné „upozornenie“ vzhľadom k jeho obsahu, k spôsobu šírenia, ako aj vzhľadom k zásahu do jednotlivých osobnostných práv navrhovateľky.

V uvedenom prípade súd predmetné upozornenie s poukazom na jeho obsah ktorý znel: „! ! ! UPOZORNENIE, Pán_/i/ O. R., bytom O.. Z., M. XX, R.č. : XXXXXX/XXXX z dôvodu nesplnenia podmienok Zmluvy o úvere, ktorú ste uzatvoril/a/ ako dlžník s veriteľom -spoločnosťou S. J., M..L..T.., Vás žiadame !!! ZAPLAŤTE SVOJ DLH !!! Dňa 31.7.2001 Kontakt XXXX/XXXXXX", vyhodnotil ako zásah do osobnostných práv navrhovateľky a to konkrétne do občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, do mena, do súkromia, odhliadnuc od zásahu do osobných údajov navrhovateľky.

Samotný text upozornenia súd vyhodnotil z hľadiska jeho obsahu ako určitú formu psychického nátlaku, ktorou chcel pôsobiť veriteľ - odporca na dlžníka t.j. na navrhovateľku. Je pravdou, že v rámci predmetného textu boli uvedené skutkové tvrdenia, ktoré boli pravdivé, nakoľko navrhovateľka mala skutočne voči odporcovi dlh vzniknutý z takzvanej zmluvy o úvere uzavretej medzi účastníkmi.

Je však možné konštatovať, že pokiaľ spočíva zásah v skutkových tvrdeniach difamujúcej povahy (pričom nerozhoduje, že tieto tvrdenia sú rozširované písomne, ústne, tlačou, televíziou alebo inak) zbaví sa ich pôvodca (pretože na ňom je bremeno tvrdenia aj dôkazné bremeno) občiansko-právnej zodpovednosti podľa § 13, ak preukáže, že tieto tvrdenia sú pravdivé. Tento záver však neplatí, pokiaľ ide o také skutkové tvrdenia, ktoré tvoria zásah do práv na ochranu osobného súkromia fyzickej osoby, ktorého predmet tvorí vnútorná sféra určitej fyzickej osoby, vrátane jej rodinného života. Tieto skutkové tvrdenia totiž aj keď sú pravdivé, predstavujú už z povahy veci vždy už svojím zverejnením formu neoprávneného zásahu do osobnosti fyzickej osoby. Skrátka skutočnosti tzv. osobného charakteru tvoria vždy predmet občiansko-právnej ochrany podľa § 13 bez ohľadu na to, či ide o skutočnosti nepravdivé, pravdu skresľujúce, či dokonca pravdivé.

Na základe vyššie uvedeného súd samotný text „upozornenia“ obsahujúci skutkové tvrdenia vyhodnotil ako zásah do osobnostných práv navrhovateľky a to konkrétne do práva na ochranu súkromia, ako aj do ďalších práv a to do práva na česť a dôstojnosť, a do práva na ochranu mena navrhovateľky.

Pokiaľ ide o súhlas týkajúci sa zverejnenia jej osobných údajom, ktorý navrhovateľka poskytla odporcovi v rámci uzatvorenej zmluvy o úvere zo dňa 02.05.2001 a to konkrétne v čl VI. predmetnej zmluvy z ktorého vyplýva, že dlžník podpisom tejto zmluvy dáva súhlas k tomu, aby veriteľ zverejnil meno dlžníka (vrátane jeho ďalších osobných údajov) mimochodom aj v databáze dlžníkov za predpokladu, že dlžník bude v omeškaní so splácaním úveru viac než 4 dohodnutých splátok. Súhlas platí po celé obdobie v ktorom má dlžník nevyrovnaný finančný záväzok voči veriteľovi vyplývajúci z tejto zmluvy. Tento súhlas

je neodvolateľný do doby úplného uhradenia úveru a dohodnutého poplatku podľa tejto zmluvy, má súd za to, že uvedený súhlas bol zo strany navrhovateľky daný iba pre internú potrebu odporcu, respektíve pre evidenciu odporcu. Zo samotného súhlasu navrhovateľky nevyplýva, že by odporca mal súhlas aj k šíreniu osobných údajov, v takom rozsahu aby sa tieto údaje dostali aj do sféry dispozície tretích osôb, a to spôsobom napríklad vylepovania plagátov. V danom prípade má súd za to, že navrhovateľka na takéto šírenie osobných údajov odporcovi súhlas v predmetnej zmluve o úvere nedala.

Na základe uvedeného má súd za to, že odporca použil osobné údaje navrhovateľky bez jej súhlasu a tiež uvedené osobné údaje aj šíril podľa názoru súdu neprimeraným spôsobom.

Ďalšou otázkou, ktorú bol súd povinný riešiť ostala otázka, či je možné za uvedený zásah do osobnostných práv navrhovateľky zo strany odporcu priznať navrhovateľke nemajetkovú ujmu v peniazoch, ak áno v akej výške resp. či neoprávnený zásah odporcu bol takej intenzity, že došlo v značnej miere k zníženiu dôstojnosti respektíve k zníženiu cti navrhovateľky.

Súd má za to, že neoceniteľnosť jednotlivých stránok ľudskej osobnosti ešte neznamená, že by peniazmi nebolo možné vyjadriť výšku náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej protiprávnym zásahom do osobnosti. Výšku náhrady nemajetkovej ujmy možno určiť, a to spôsobom, ktorý uvádza zákon - s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo (§ 13 ods. 3 OZ). Súd spomedzi okolností, za ktorých došlo k zásahu, prihliadol predovšetkým na to, že spôsob zverejnenia uvedených skutkových tvrdení zvlášť neprimeranou a možno povedať až „nátlakovou“ formou, a to vylepením plagátov v pomerne malej obci O. Z. na miestach zvlášť dostupných verejnosti z obce (autobusová zastávka, zberná nádoba, elektrický stĺp pred obchodom) s uvedeným obsahom a zvýraznením o dlhu navrhovateľky a o jej verejnom vyzývaní na úhradu dlhu zasiahli do mimoriadne citlivej oblasti života navrhovateľky - do občianskej bezúhonnosti, cti a vážnosti v spoločnosti, nakoľko o navrhovateľke sa uvedené skutočnosti dozvedeli v obci všetci, ktorí zároveň o uvedenom hovorili, pričom navrhovateľka zo vzniknutej situácie bola verejne zahanbená, a ponížená pred ľuďmi z obce ako aj v rámci svojej rodiny. Uvedené skutočnosti potvrdili aj výsluchy jednotlivých svedkov v konaní.

Závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy sa posudzuje najmä so zreteľom na jej intenzitu, rozsah a na jej ohlas, ako aj na dĺžku jej trvania. Povinnosť prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, je stanovená zámerne veľmi všeobecne, ako vo vzťahu k postihnutej fyzickej osobe, tak aj vo vzťahu k subjektu, ktorý neoprávnený zásah spôsobil. Deje sa tak s cieľom, aby pri určovaní konečnej výšky peňažného zadosťučinenia bolo možné v rámci sudcovskej úvahy a v súlade s princípom spravodlivosti prihliadnuť k rozmanitým momentom, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, a tak bola v jednote naplnená požiadavka zabezpečujúca účinné primerané zadosťučinenie za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ako aj požiadavka nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie. Ako už bolo vyššie uvedené, uvedený spôsob prezentácie navrhovateľky ako osoby, ktorá si neplní svoje záväzky pred ľuďmi z obce, ktorý mal podľa názoru súdu vyvolať psychický nátlak na navrhovateľku predstavoval svojím rozsahom a intenzitou značný zásah do jeho osobnostných práv, ktorého negatívne následky pociťovala navrhovateľka v uvedené dni veľmi intenzívne.

Zníženie dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere nie je jediným prípadom, keď postihnutej fyzickej osobe vznikne právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa §13 ods. 2 OZ, podmienky pre vznik tohto práva sú splnené vo všetkých prípadoch neoprávnených zásahov do osobnostných práv, kedy sa nejaví postačujúcim zadostiučinenie podľa § 13 ods. 1 OZ. Podľa § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. V danom prípade z vykonaného dokazovania je zrejmé, že navrhovateľka sa snažila pred uvedenými zásahmi brániť tak v rámci trestného konania, ako aj v civilnom konaní o ochranu osobnosti, pričom odporca v tomto konaní o ochranu osobnosti sa doposiaľ za neoprávnený zásah do jej osobnostných práv vyvolaný zverejnením uvedených skutkových tvrdení neospravedlnil, ani inak neodstránil následky tohto zásahu v takej miere, že by bolo možné zvažovať, že sa jej dostalo aspoň v minimálnom rozsahu primeraného zadostiučinenia.

Za danej situácie jedinou možnosťou ako zmierniť následky neoprávneného zásahu odporcu do osobnostnej sféry navrhovateľky súd považoval, bez zreteľa na zníženie jej dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti v značnej miere, priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch. Navrhovateľka sa uvedeným návrhom vo veci samej nedomáhala od odporcu ospravedlnenia, pričom súd má za to, že v uvedenom prípade by prípadné ospravedlnenie už v súčasnosti nemôže vyvážiť negatívne dopady vyvolané neoprávneným zásahom, keďže podstatnú časť týchto negatívnych dopadov bolo možné eliminovať touto formou zadostiučinenia (poskytnutie ospravedlnenia v čase, keď sa mohli negatívne dopady touto formou zadostiučinenia eliminovať) v čase ich najväčšieho pretrvávania, avšak zo strany odporcu v tom čase k takémuto ospravedlneniu nedošlo. Preto má súd za to, že okrem toho, že neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti a cti navrhovateľky v spoločnosti v značnej miere, došlo k zásahu do jej súkromia, a preto sú splnené predpoklady pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Na základe uvedeného súd priznal navrhovateľke nemajetkovú ujmu vo výške 10.000,-EUR, nakoľko uvedenú výšku finančného zadostiučinenia súd posúdil ako dostatočnú, a primeranú, pričom nárok navrhovateľky vo zvyšku zamietol.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. podľa ktorého zákonného ustanovenia aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu. Vzhľadom na nepatrný neúspech navrhovateľa v konaní, súd priznal navrhovateľovi náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré mu v súvislosti s uplatnením nároku a vedením konania vznikli.

Nakoľko v uvedenom prípade výška nemajetkovej ujmy priznaná navrhovateľke bola závislá od úvahy súdu, súd priznal navrhovateľke plnú náhradu trov konania.

V danom prípade bol navrhovateľke ustanovený ex offo právny zástupca - H. B. B. a to uznesením č.k. XC XXX/XXXX-XX zo dňa 24.03.2010.

- Paušálna odmena v zmysle ust. § 14a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom od 01.06.2009 (ďalej len „vyhláška“) bola vo výške 200,- EUR

Spolu 200,- EUR

Režijné výdavky:

Za obdobie od 1.1.2010 do 31.12.2010 režijné výdavky (v zmysle §16 ods. 3 vyhlášky) - 4x7,21 Eur = 28,84 Eur (1. Príprava a prevzatie,2. porada s klientom zo dňa 09.11.2010,3. účasť na pojednávaní dňa 16.11.2010, 4.písomné podanie vo veci samej zo dňa 26.11.2010)

Za obdobie od 1.1.2011 do 31.12.2011 režijné výdavky (v zmysle §16 ods. 3 vyhlášky) - 2x7,41EUR = 14,82 EUR (1. Účasť na pojednávaní dňa 17.03.2011, 2. Účasť na pojednávaní dňa 01.12.2011)

Za obdobie od 1.1.2012 do 08.03.2012 režijné výdavky (v zmysle §16 ods. 3 vyhlášky) - 1x7,63EUR = 7,63 EUR (1. Účasť na pojednávaní dňa 08.03.2012)

Spolu 51,29 EUR

Pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu podľa § 17 ods. 1 vyhlášky t.j.:

Náhradu za stratu času za 4 polhodiny, t.j. 2 hodiny v roku 2010 á 12,02 EUR (4x12,02 Eur) t.j. spolu 48,08 Eur;

Náhradu za stratu času za 8 polhodín, t.j. 4 hodiny v roku 2011 á 12,35 EUR (8x12,35 Eur) t.j. spolu 98,80 Eur.

Náhradu za stratu času za 4 polhodiny, t.j. 2 hodiny v roku 2012 á 12,72 EUR (4x12,72 Eur) t.j. spolu 50,88 Eur;

Spolu 197,76 EUR

Advokátovi v tomto prípade ex offo ustanovenému zástupcovi patrí aj náhrada preukázaných cestovných výdavkov za účasť na pojednávaní podľa § 16 ods 3 vyhlášky v spojení so zákonom č. 283/2002Z.z. o cestovných náhradách a to za cestu Bratislava - Pezinok a späť.

Podľa opatrenia č. 632/2008 Z.z. o cestovných náhradách v platnom znení a podľa Opatrenia Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách je suma základnej náhrady za každý 1 km jazdy pre osobné cestné motorové vozidlá 0,183 EUR

Za (1 pojednávanie) 42,6 km x 0,183 EUR..... 7,80 EUR

Podľa § 7 ods. 1 zákona o cestovných náhradách patrí advokátovi okrem základnej náhrady za každý 1 km jazdy aj náhrada za spotrebované pohonné látky a to podľa cien pohonných látok v čase použitia cestného motorového vozidla, prepočítaných podľa spotreby pohonných látok uvedenej v technickom preukaze motorového vozidla, t.j. v konkrétnom prípade je spotreba podľa technického preukazu 5,5 litra/100 km.

Za 42,6 km x 5,5 litrov/ 100 km = 2,34 litra x 1,146 EUR (priemer podľa www.natankuj.sk.....2,69 <http:// www.natankuj.sk.....2,69> EUR

Náhrada cestovných výdavkov za deň 16.11.2010 spolu ..... 2,69 EUR + 7,80 EUR = 10,49 EUR;

Za 42,6 km x 5,5 litrov/ 100 km = 2,34 litra x 1,346 EUR (priemer podľa www.natankuj.sk..... ..3,15 <http:// www.natankuj.sk..... ..3,15> EUR

Náhrada cestovných výdavkov za deň 17.03.2011 spolu ..... 3,15 EUR + 7,80 EUR = 10,95 EUR;

Za 42,6 km x 5,5 litrov/ 100 km = 2,34 litra x 1,404 EUR (priemer podľa www.natankuj.sk..... 3,29 EUR

Náhrada cestovných výdavkov za deň 01.12.2011 spolu ..... 3,29 EUR + 7,80 EUR = 11,09 EUR;

Za 42,6 km x 5,5 litrov/ 100 km = 2,34 litra x 1,446 EUR (priemer podľa www.natankuj.sk..... 3,38 EUR

Náhrada cestovných výdavkov za deň 08.03.2012 spolu ..... 3,38 EUR + 7,80 EUR = 11,18 EUR;

Spolu cestovné 43,71 EUR

Odmena ..... 200,- EUR

Režijný paušál .....51,29 EUR

Cestovné ..... 43,71 EUR

Náhrada za stratu času .....197,76 EUR

Spolu ..... 492,76 EUR

Trovy spolu predstavujú sumu vo výške 492,76 EUR, pričom právny zástupca navrhovateľky si vyčíslil trovy na sumu vo výške 492,75 EUR, pričom súd má za to, že uvedený rozdiel v hodnote 1 cent bol spôsobený prepočítavaním vyššie špecifikovaných súm . Na základe uvedeného súd priznal navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 492,76 EUR nakoľko má za to, že takto vypočítané trovy sú vypočítané v súlade s citovanou vyhláškou.

Súd odporcu zaviazal aj na zaplatenie súdneho poplatku podľa položky 7b písm. b) zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení a to vo výške 366,- EUR nakoľko v zmysle ust. § 2 ods. 2 citovaného zákona, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však odporca nemá v konaní o rozvode manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

Vzhľadom na to, že navrhovateľka bola uznesením č.k. XC XXX/XXXX - XX zo dňa 25.01.2010 oslobodená od súdneho poplatku, súd zaviazal odporcu na zaplatenie tohto súdneho poplatku vo výške 366,-EUR.

Závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy sa posudzuje najmä so zreteľom na jej intenzitu, rozsah a na jej ohlas, ako aj na dĺžku jej trvania. Povinnosť prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, je stanovená zámerne veľmi všeobecne, ako vo vzťahu k postihnutej fyzickej osobe, tak aj vo vzťahu k subjektu, ktorý neoprávnený zásah spôsobil. Deje sa tak s cieľom, aby pri určovaní konečnej výšky peňažného zadosťučinenia bolo možné v rámci sudcovskej úvahy a v súlade s princípom spravodlivosti prihliadnuť k rozmanitým momentom, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, a tak bola v jednote naplnená požiadavka zabezpečujúca účinné primerané zadosťučinenie za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ako aj požiadavka nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia na Okresný súd Pezinok, písomne, vo dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť podľa § 205, ods. 2 O.s.p. len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 205a/

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.